

буди Главка на туй престѣпленіе? Не ли даже той щѣше тѣзи дни да са жени за сестрата на жреца?

— Да, но нѣкой казватъ че Аникилъ не склонявалъ на този бракъ, и заради туй може бы да са е подигнала препирня. Известно е че Главкъ бѣ пиянъ до таквази степенъ, што не е разумѣлъ когато го олувихъ, думатъ че той и лудува, но не знажъ отъ вино ли или отъ страхъ, и да ли отъ биенъето на съвѣстѣта или гонимъ отъ фуринтъ.

— О горкійтъ! има ли поне добъръ адвокатинъ?

— Превъсходенъ, Кая Полліона, който е и ревностенъ и вѣщъ въ науката си. Добрийтъ този человекъ са е растичалъ на сѣкждѣ и убѣдилъ е съ пары сичкытъ благородны, сичкы тѣ оскудны отъ пары и роскошны помпейскы патрици да са облекятъ въ жельйны дрехы, да хлопатъ вратата на гражданытъ, като извикватъ съжелѣнието имъ, и са мѣчатъ да спечелѣтъ състраданіето имъ като казватъ че сж тѣсны пріятели на Главка, който нито дума бы имъ продумалъ, ако предложеше и императоръ даже да стане. Главкъ (исповѣдамъ туй му преимущество) бѣ мѣченъ въ избраніето на пріятелитъ си, защото са пазяше да не оскверни благородното си происхождение. Но таквызи умоленія сж празны, днесъ Изида е главното божество на народа.

— И азъ мислѣмъ че имамъ търговскы сношенія съ Александрія; да, да, Изида трѣба да са удовлетвори.

— Превъсходно говоришь. Прощавай, достопочтенный пріятелю, пакъ ще са срѣвнемъ, ако не на друго мѣсто поне въ цирка, тамъ ще са порастушамъ съ нѣкое пріятелско състязаніе. Сичкытъ ми планове са растроихъ поради проклетото бѣдствіе на Главка. Той направи състезаніе съ мене за Лидона, принуденъ съмъ сега да попълнѣмъ пагубытъ си съ друго средство. Съ богомъ!

Клодій като остави Диомеда запъ, като вървѣше, една Гръчка пѣсенъ и пѣляше нощныя въздухъ отъ благоуханіята на бѣлото си облекло и на вълнуваната си коса.

«Ако Главкъ, тѣй си мисляше благодушныйтъ този человекъ, са осжди да са хвърли на звѣроветъ, Юлія нема освѣнъ мене кого друго да обыкне; трѣба да и подлудж и трѣба най подиръ и азъ да са оженж. Зароветъ вече не ми идятъ и хората се ма гледатъ когато ги хвърлямъ. Негоднийтъ онзи Салустій вредъ дума че не игражъ право, и ако са открие че турамы въ зароветъ олово. Тогасъ трѣба да са простжъ съ веселытъ пиршества, съ благовонынты писъмца, изгубенъ съмъ за выпжги. Подобръ да са оженж и да на-